

Komandi partur

Komandi tveir partar verða um "Kvinnurnar og havið". Aftaná verður hildið fram við røðini um ungmanna felagið Merkið.

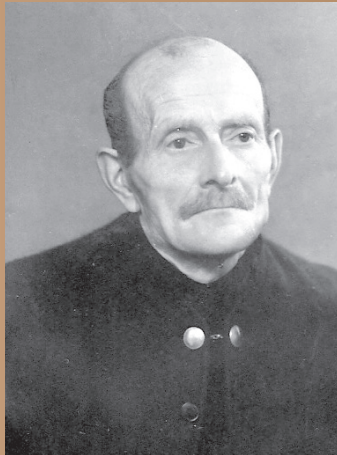

Jákup Mýling

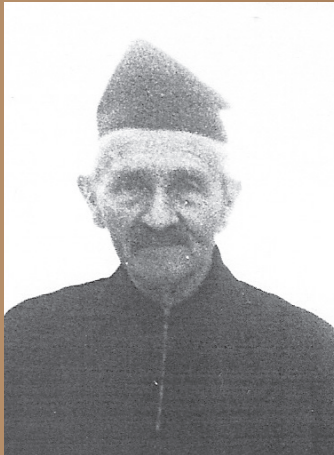
Hetta vóru tjørnuvíking- arnir, sum sungu inn á plátu í 1950

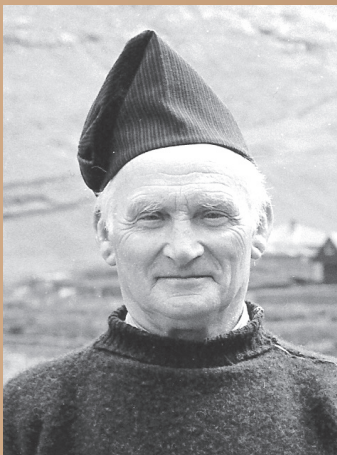
Dávur Emil Magnussen
(Deknur)

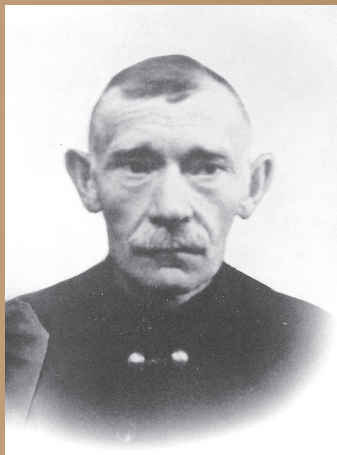
Hans Jakup Olsen (hjá Sámali)

Heini Heinesen (Gamli Heini)

Jákup Heinesen (Jake hjá Dáva)

Hans Jakup Davidsen
(Hansjakke hjá Dáva)

Zacharias G. Andreassen
(Kongsbóndin)

Norðoyri. Komnir nakað inn at støðni, róðu teir í klingur, áðrenn lagt varð at landi. Har var nógv fólk savnað, øll svartklødd í syrgibúna, og hesin óhugnaligi stóri svartí kassi, við hvítum krossi á, varð lyftur úr bátinum á støðna. Hetta stendur mær klárt í huganum.

Handa mótíðagin í Tjørnuvík við jarðarferðina man eg hava fingið hugskotið til at fáa tjørnuvíkingar at festa sangin á plátu, tí eg visti einki um, at nakar annar sang Kingo. Eg hugsaði, at hetta kundi fara fyrri bakka og í gloymskuna, og tað hevði verið spell.

Eg orðaði hetta við Eliesar Poulsen, sum var bókhaldari hjá Kjølbri. Hann legðist ikki á boðini, og fekk í lag at senda gamla Britons Pride eftir sangarunum.

Við Britons Pride hendan dag-

in var manningin: Jákup Andrias í Kunoy, skipari, Dia í Fugloy, maskinpassari og Ingolf (á Vaskarínunum) hjá Suðuroyar-Johan, dekkismaður.

Kjølbri kendi nógvjar tjørnuvíkingar, og var vist eisini í ætt við onkran av teimum. [Hesin skyldskapur stavar frá mammuni, sum var av Toftum, og sum hevði røtur til Tjørnuvíkar. Eisini høvdu tjørnuvíkingar siglt hjá Kjølbri. Tveir teirra gingu burtur við Ernestine í 1930.]

Úr dagbókini hjá "Sendiboðnum", hetta var báturin, vit ferðaðust við til møtini, skrivur Victor Danielsen trúboðari 25. juli 1950 millum annað: "Eliesar gjørdi avtalu við tjørnuvíkingar, at teir skuldu koma til Klaksvíkar at syngja kingosálmar á grammofoonplátu".

Victor hugtikin

Her kann eg skoyta uppí, at Victor var so gripin av hesum plátum, og hann spældi tær javnan. Tær hava óivað mint hann á fornar dagar.

Sungið varð í skúlanum. Eg gloymi aldri, hvussu teir lögdu sálina í, meðan teir sungu.

Fyri trimum árum síðani vóru vit boðin til Tjørnuvíkar í samband 300 ára Kingo hald. Tá sangararnir gingu inn eftir kirkjugólvinum syngjandi "Skriv dig Jesus på mit hjerte", tá vættust mær kinnar, og tað sama mundi vera hjá onkrum av teim gomlu við.

Kingosangarnir úr Tjørnuvík í 1950 vóru:

1. Dávur Emil Magnussen (deknur) 1881-1957
2. Heini Heinesen (gamli Heini) 1879-1964
3. Hans Jákup Davidsen (Hansjakke hjá Dáva) 1882-1964
4. Hans Jákup Olsen (hjá Sámali) 1879-1963
5. Jákup Heinesen (Jakke hjá Dáva) 1902-1981
6. Zacharias Andreassen (kongsbóndin) 1897-1979
7. Jákup Mýling. 1890-1950.

Í 50 ár hoyrði eg nærum einki um hesar plátur, fyrr enn okkara góðu vinur, Jens Jensen hjá Tofta Karl, ættaður í Klaksvík, skrivaði til mín um hetta. Teir skuldu gera eina framsýning í Tjørnuvík, og hann vildi frætta um nakrar myndir vóru í sambandi við upptøkurnar. Men tað er ófatiligt, at eingin hugsaði um at taka myndir.

Kingodagur

Í dag halda vit Kingodag. Ikki bert persónin Thomas Kingo sjálvan, men eisini verk hansara og tann, hann sang um, Kristus.

Tá eg hugsi um tað stóra frambrót, trúbotin hevði við sær, mugu vit takka Kingo saman við mongum øðrum, sum hava laðað garðar og varðar á grundina, Kristus.

Hóast Kingo var føddur 200 ár

eftir reformatararnar Luther og Zwingli hevur verk hansara staðið sum lýsandi varði á tí mangan døkka andaliga loftinum.

Eg vil ikki gloyma okkara egnu, ið hava lagt klípi og stigað garðin. Okkara egnu, sum eru farnir, eru m.a. Jákup Dahl, Alfred Petersen, Clæmint Eliassen, Andrew Sloan, Victor Danielsen og mong, mong onnur. Allir ólíkir, og tó: Teir miðaðu allir á málið, Kristus.

Eg vil takka Marionnu Clausen fyri hennara dygdarverk. Tað eru ikki lættisoppaverk, hon fyrr hevur loyst úr lagdi.

Trúbotinið Luthersettiljósastaran á, Rómbrævið og Galatara-brævið! Við rættvisgeringini av náði við trúgv uttan verk, var kollveltandi. Okkum til eftirtektar.

Gud signi Føroyar. Gud signi øll. Gud signi barnasmáttu mína og avkom móður mínar, ið legði meg at brósti og signaði meg.

Forsangarar

Jens Jensen úr Tjørnuvík gav sítt íkast til hesa søgu: Jens Michael Jensen (1903-1997) greiddi frá, at tá farið varð til útróðrar, varð altíð sungið. Hetta vóru sálmar úr Kingobókini og byrja varð, tá komið var útfyri Pararrókina. Á bátunum, sum vóru 8 mannafor vóru fastir forsangarar. Teir vóru: Avlopið: Dávur Emil Magnussen Minna Bati: Gamli Heini Reyða Bati: Hans Jáke hjá Sámali.

Komnar á fløgu

Upprunaligu upptøkurnar av Kingosálmunum eru í hvussu er í útvarpinum.

Fyri nøkrum árum síðan búði danin Mads Nørgaard Nielsen í Klaksvík. Hann hevði røtur til Klaksvíkar og plagdi at koma í Betesda. Abbi hansara var var Leivur hjá Duffa. Hann hevði ómetaliga stóran áhuga í tónleiki og gomlum plátum. Mads reinsaði hesar gomlu pláturnar fyrri misljóð og fekk lagt tær á fløgu. "Onkur" burdi kanska tikið stig til at hesar upptøkur atkomiligar fyrri øll. Hetta vildi verið eitt vakurt minni um Jógvan Gerðalið.

Jógvan merkismaður

Jógvan Gerðalið var føddur í 1916, og hann tátaði væl í 100 ár, tá ið hann andaðist. Hann var virkin í Betesda alt sítt liv. Hann hevði javnan orðið og tað var altíð hugtakandi at prátta við hann. Sum tað sæst í hesi grein, var hann eisini tollyntur mótvegis øðrum.

Hann var eisini ein framúr kelda í samband við skringingina av bókini um Kjølbri, sum kom út í 2015. Teir vóru samkomufelagar og kendust so ógvuliga væl. Jógvan lýsti Kjølbri sum tað stórmenni, sum hann var.

Jógvan Gerðalið við pørtum av upptøkuuppperðini, sum var keypt í 1948.